

U poteškoće u razvoju spadaju:

1. oštećenje vida
2. oštećenje sluha
3. poremećaji u govorno glasovnoj komunikaciji i specifične poteškoće u učenje
4. tjelesni invaliditet
5. mentalna retardacija
6. autizam
7. teškoće u psihofizičkom razvoju
8. i poremećaji u ponašanju uvjetovani organskim faktorima ili psihopatološkim stanjem.

Poremećaj u ponašanju je proces čiji je početak neevidentan i teško prepoznatljiv. Kako će se preventivno djelovati ovisi koliko rano će se poremećaj otkriti. Poremećaji u ponašanju su sva odstupanja u ponašanju bio-psiho-socijalne geneze koja ugrožavaju ili štetno djeluju na razvoj djeteta i utječu na njegovu okolinu. Mogu biti organski uvjetovani, a mogu nastati kao posljedica nepovoljnih životnih uvjeta, djelovanje okoline i sl. Kod osnovnoškolske djece možemo prepoznati različite aktivne i pasivne oblike PUP-a .

Aktivni oblici su :

- agresivnost
- autoagresivnost
- bježanje od kuće
- bježanje iz škole
- ne izvršavanje školskih obveza
- druženje sa osobama asocijalnog ili antisocijalnog modela ponašanja,
- skitanja, te eksperimentiranje ili uživanje sredstava ovisnosti

Pasivni oblici su:

- plašljivost

- povučenost
- plačljivost
- sklonost subjektivnoj ili objektivnoj izoliranosti
- izrazita nekomunikativnost
- znatno izražena motorička mirnoća (slaba fizička pokretljivost, amimičnost lica)

Pored toga moguće je zamijetiti još neke znakove prisutnosti problema: tikovi, grickanje noktiju, enureza i i sl.

Poremećaje u ponašanju razlikujemo i po njihovom intenzitetu tj. učestalosti ponavljanja. Prema tome ih svrstavamo u tri razine:

1. odstupanje u ponašanju koja se zamjećuju kao izdvojeni simptomi samo povremeno i u različitim vremenskim intervalima.
2. poremećaji u ponašanju koji se učestalo ponavljaju i traju dulje vrijeme i čine elemente ukupnog modela neprihvatljivog ponašanja.
3. PUP koji su čvrsto fiksirani. U toj skupini su djeca ili maloljetnici koji se jave kao počinioci kaznenih djela.

Djeca s poremećajem prve i druge razine mogu se obuhvatiti tretmanom u školi dok za djecu iz treće razine primjeren je institucionalni tretman.

Indikacije u školi su: školski neuspjeh, neizvršavanje školskih obveza, loš socio - ekonomski status obitelji, negativan status djeteta u školskoj sredini, među vršnjacima, maltretiranje od strane druge djece i sl.

Prevenција poremećaja u ponašanju u našoj školi provode učitelji i stručni suradnici (defektolog, psiholog i pedagog). Prevenција se provodi kroz programe Prevencije društveno neprihvatljivog ponašanja djece i mladeži. Tim programom predviđa se rad na edukaciji učitelja kojim bi se osposobljavali za buduće nositelje programa te rad s učenicima kroz tri dijela i to:

1. rad na sebi (razvoj samopoštovanja, pozitivne slike o sebi, samopouzdanja...)
2. razvoj socijalne svijesti (interpersonalno komuniciranje, razumijevanje, suosjećanje, tolerancija, odgovornost...)
3. razvijanje zdravih navika življenja.

Osnovna ideja u radu je iskustveno učenje koje stvara osjećaj osobne kompetentnosti i samopouzdanja. Takvo učenje odvija se kroz pedagoške radionice.

Važno je čim više učenika uključiti u sve oblike izvannastavnih aktivnosti u školi i izvan škole jer je time slobodno vrijeme učenika organizirano.

U našoj školi djeluju i dvije grupe produženog stručnog postupka otvorene u suradnji s Domom za odgoj djece i mladeži Zagreb. Produženi stručni postupak je socio pedagoški tretman, odnosno poseban oblik preventivnog rada s djecom osnovnoškolske dobi kod kojih manifestiraju poremećaj u ponašanju. Cjelokupni tretman usmjeren je na što ranije otkrivanje bilo kojeg oblika poremećaja u ponašanju i učenju, a zatim saniranje veće iskazanih teškoća.

Njihov rad provodi se kroz :

- rad na sebi
- rad na odnosu prema drugima
- obrazovni dio
- pravilno i potpuno korištenje slobodnog vremena
- poticanje interesa i razvijanje navika

Pedagog:

Milka Dobrić, prof.